

РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Реформа державного управління є однією з основних для країн із перехідною економікою. Від ефективності державного управління безпосередньо залежить рівень життя громадян, якість ведення бізнесу, рівень ВВП та інші економічні показники. 2016 року Уряд України розробив та затвердив Стратегію реформування державного управління до 2020 року і План заходів з її реалізації. Основна мета реформи – формування ефективної системи державного управління, що здатна виробляти і реалізовувати цілісну державну політику, спрямовану на суспільний сталий розвиток та адекватне реагування на внутрішні й зовнішні виклики.

У проведенні цієї реформи Україна має потужну підтримку Європейського Союзу. Так, у грудні 2016 року було підписано фінансову угоду між Урядом України та Європейською Комісією, що передбачає підтримку України в реалізації Стратегії реформування державного управління на 2016 – 2020 роки в межах програми Європейського Союзу «Підтримка комплексної реформи державного управління в Україні» [2].

Зокрема впроваджуються адміністративні процедури відповідно до принципів Європейського Союзу, підвищення якості надання адміністративних послуг та збільшення частки послуг, доступних в електронній формі, а також зменшення адміністративного навантаження на бізнес та громадян.

Щодо існуючої в Україні системи державної служби то вона наразі розпочинає свій шлях відповідно до стратегічного курсу держави на демократичний розвиток та впровадження європейських стандартів урядування, хоча в певному сенсі залишається недостатньо професійною, відповідальною, авторитетною, ефективною, є внутрішньо суперечливою та громіздкою. Унаслідок чого замість того, щоб бути рушійною силою соціально-економічних і державно-управлінських реформ, іноді гальмує можливість впровадження швидких позитивних змін у суспільстві [1]. Формування професійної державної служби дозволить перетворити державу на конкурентного та престижного роботодавця. Державна служба має орієнтуватися на результат та мати чіткі показники ефективності своєї діяльності. До того ж завдяки системам електронного урядування та введенню чіткої системи збалансованих показників з аналізом їх впливу державна служба буде більш ефективною. Не останню роль у цих змінах відіграватиме і запровадження прозорості та справедливої системи оплати праці державних службовців [2].

Список використаних джерел

1. Кізілов Ю. Ю. Особливості проходження державної служби в Україні в умовах адміністративної реформи. дис... к.держ.упр. : спец. 25.00.03 / Ю. Ю. Кізілов – Дніпро : Дніпропетровський регіональний інститут державного управління, 2017. – Режим доступу : http://www.dridu.dp.ua/nauka/sv_rada_D/dis/Kizilov_dissertation.pdf.

2. Стратегія реформування державного управління на 2016 – 2020 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року №474-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/ru/474-2016-p#n9>.
3. Никифороенко А. Р. Створення конкурентного середовища у сфері надання адміністративних послуг як засіб модернізації системи публічного управління в Україні / Никифороенко А. Р. // Розвиток державного управління в умовах реформування: проблеми та перспективи : матеріали конференції. Маріуполь : Донецький державний університет управління, 2017. – Режим доступу : http://dsum.edu.ua/upload/doc/conf_042017.pdf.

Бойко Н.О.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ РІВНОГО ДОСТУПУ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ ДО ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ ВЛАДИ

В умовах трансформаційних змін в державному управлінні для України одним з актуальних завдань залишається вирішення проблеми рівного доступу громадян до державної служби. Забезпечення прав і свобод людини виступає одним з нагальних завдань політичної діяльності всіх країн світу, адже кожна держава має докладати активних зусиль щодо забезпечення та реалізації прав людини. У контексті розвитку публічно-управлінської діяльності важливим напрямом є забезпечення доступу громадян до державної служби.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про державну службу» державна служба визначається як публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави, зокрема щодо: аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовки пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів; забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів; забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг; здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства; управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням; управління персоналом державних органів; реалізації інших повноважень державного органу, визначених законодавством [1]. На думку С. Серьогіна «державна служба є політичним, організаційно-управлінським та соціальним інститутом держави, що забезпечує комплекс відносин між окремими громадянами, громадянами і їх спільнотами та між державами, використовуючи владні ресурси» [2, с. 64]. Отже, державна служба фактично представляє собою публічно-управлінський механізм здійснення цілей та завдань держави шляхом забезпечення конституційних норм та гарантій, в тому числі й прав і свобод людини та громадянина.

Відповідно до статті 38 Конституції України громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого